



Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Jan
Nazwisko: Motyka
Miejsce urodzenia: Grybów
Data urodzenia: 09-12-1928
Imię ojca: Antoni
Imię matki: Waleria
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

| Opis materiałów | Stan zachowania | Uwagi |
|---|-----------------|---|
| Materiały operacyjne PUBP w Bochni dot. rozpracowania Jana Motyki ps. "Szary", "Ponury", "Gałązka", "Kogut". Od 1945 roku był żołnierzem "Armii Narodowej Pogrom". Pełnił funkcję kucharza oraz łącznika między oddziałami antykomunistycznej partyzantki niepodległościowej "Pogroma", "Sępa" oraz Jana Dubaniowskiego "Salwy". Ujawnił się ze swojej działalności przed PUBP w Nowym Sączu 10.03.1947, po czym ponownie podjął działalność niepodległościową, w odtworzonym oddziale "Salwy". Zabity 24.08.1947 przez UB podczas jednej z akcji swojego oddziału. | | Akta o dawnej sygn. 80561/II nie zachowały się. Wpis na podstawie dokumentacji kartoteecznej. |
| Korespondencja MBP dotycząca akcji ujawniania żołnierzy ruchu oporu oraz informacje o dezterterach z LWP. Jan Motyka ps. "Gałązka" występuje jako osoba ujawniona z Nowego Sącza. Był żołnierzem organizacji niepodległościowej J. Dubaniowskiego ps. "Salwa", zdał broń i amunicję. Ujawnił się przed PUBP w Nowym Sączu 10.03.1947. | | Akta o sygn. IPN BU 0296/2 t. 7 (2/KS/16). |

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Jana Motyki, ps. "Szary", "Ponury", "Gałązka", "Kogut", który występuje jako żołnierz oddziału "Armia Narodowa Pogrom" od 1945 roku oraz organizacji niepodległościowej "Salwy" od 1946. Ujawniony 10.03.1947. Po ujawnieniu ponownie wstąpił do organizacji "Salwy". Zabity przez UB 24.08.1947, w czasie akcji. Dowódca organizacji, do której należał Kącki, J. Dubaniowski ps. "Salwa", zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dylağa ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczęła represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).